

РЕШЕНИЕ

№ 1378

гр. София, 03.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **560** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Б. Танха, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], А., срещу Решение № ВР-43 от 22.12.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел новите факти относно страната на произход, която през м.август 2021 г. била завладяна от И. движение на талибаните. Оспореният акт не съдържа преценка относно актуалната ситуация в държавата на произход. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П., оспорва жалбата и поддържа становище за отхвърлянето ѝ.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път чуждият гражданин е подал молба за международна закрила рег. №УП-12660/03.11.2016 г. Личните данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Изготвени са регистрационен лист рег.№ УП-12660 от 03.11.2016 г., Е. дактилоскопна карта и на кандидата е връчена покана за интервю рег.№ УП-12660 от 03.11.2016 г.

На проведеното на 23.02.2017 г. интервю Б. Танха заявил, че не е имал проблеми поради принадлежността си към етническата група на пашуните, както и проблеми поради религиозна принадлежност на мюсюлманин – сунит. В родината си не членувал в политическа партия, не е бил арестуван или осъждан. В България влязъл нелегално на 10.10.2016 г. Напуснал А., тъй като два пъти бил отвличан от неизвестни лица с цел откуп. Заявил желание да отиде във Франция.

Постановено е Решение № 9833/17.05.2017 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, вр. чл.8, и чл.9 ЗУБ, е отказано предоставяне на международна закрила. Административният орган е приел, че мотивите на кандидата не попадат в предметния обхват на ЗУБ, а касаят проблеми от криминален характер. Посочените причини не съдържали подробно описание на обстоятелствата по отвличането му и не навеждали на „преследване“ по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ. Като допълнителен аргумент е посочено обстоятелството, че кандидатът е заявил желание да достигне до Франция и е подал молба за закрила в България единствено поради обстоятелството, че е задържан. Изложени са съображения за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

Липсват данни за обжалване на Решение № 9833/17.05.2017 г. на председателя на ДАБ.

С Решение № 12152/03.07.2017 г. на решаващ орган при ДАБ на основание чл.67д,ал.1 от ЗУБ кандидатът е приет на територията на Република България по искане на Република Румъния.

Според изявленията на Б. Танха в о.с.з. на 23.02.2022 г. след връщането му от Румъния, е бил депортиран обратно в А.. Веднага напуснал страната по произход и отишъл да работи в Турция, където бил до 2021 г. Напуснал Турция и влязъл в България през м.януари 2021 г.

Чужденецът е сезирал ДАБ с втора по ред молба за закрила рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г. На същата дата е уведомен от орган на ДАБ, че молбата му е последваща и за да бъде разгледана е необходимо да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с личното му положение или държавата му на произход.

С оспореното в настоящето съдебно производство Решение № ВР-43 от 22.12.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ последващата молба рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ. Административният орган е приел, че чужденецът е подал последваща молба за закрила, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства относно личното му положение или държавата му на произход, нито е представил писмени доказателства за това. Относно актуалната ситуация в страната на произход органът посочил, че мотивите за международна закрила не са свързани с вътрешно-политическата обстановка в А. или с нейната динамика. Изразено е предположение, че след като вече се е запознал с правната уредба на ЗУБ, чуждият гражданин прави опит да представи актуална информация за положението в страната си единствено с цел допускане на молбата до производство по общия ред. Тези факти

сочели на злоупотреба с бежанското право. В допълнение е посочено, че лицето не желае реално закрила в България, а единствено да бъде освободен от СДВНЧ-Б., където е настанен, след като молбата му за закрила вече е отхвърлена. С поведението си лицето желало да се възползва от промяната на ситуацията в родината си с цел да бъде освободен от СДВНЧ-Б. и да продължи по пътя си.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 06.01.2022 г., а жалбата срещу него е подадена на 11.01.2022 г. - в преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения: Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно заповед № РД-05-785 от 09.12.2020 г. на председателя на ДАБ за определяне на Б. В. Д. за интервюиращ орган, в установената форма, при липса на данни за нарушение на процедурата и срока съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ. Правата на кандидата надлежно са охранени чрез съобщаването, че към последващата молба следва да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с личното му положение или държавата му на произход, обективизирано в протокол от 10.12.2021 г.

Молба за закрила рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила.

Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Тази преценка е възложена с чл. 76б, ал.1 ЗУБ на интервюиращ орган при ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т.1) или не я допуска (т.2) до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал.1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал.1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал.1, т.8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, които процедурни гаранции в случая са спазени.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови

елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно [член 33, параграф 2, буква г](#)) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#), разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

В конкретния случай, подадената последваща молба рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г. неправилно е преценена като недопустима по смисъла на чл. 13, ал.2 ЗУБ. Обоснован е изводът на административния орган, че всички факти и елементи относно личното положение на чужденеца са обсъдени в Решение № 9833/17.05.2017г. на председателя на ДАБ при разглеждане на първата молба на кандидата за закрила. Но независимо от това, органът не е направил дължимата преценка относно наличието на нови факти и обстоятелства относно държавата по произход на кандидата, пряко относими към възможността да получи международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

Ситуацията в страната по произход не е обсъдена в оспореното решение от 22.12.2021 г. Независимо, че се касае за ускорена процедура по предварително разглеждане на молбата за закрила, законното изискване по чл.13, ал.2 ЗУБ е преценката за наличието на нови обстоятелства да се направи, както относно такива от съществено значение за личното положение на кандидата, така и относно държавата му по произход. В идентичен смисъл е чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС. Представянето на писмени доказателства от кандидата не е абсолютно изискване в производството по допустимост. Това следва от съвместното тълкуване на [член 33, параграф 2, буква г](#)) и чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС, според които по последващата молба може да са установени/да са се появили нови факти или обстоятелства. Използваният в нормите съюз „или“ указва наличието и на алтернативна хипотеза на представените от кандидата нови елементи.

Според актуален документ от м.февруари 2022 г. на UNHCR Position on international protection needs of people fleeing A. (current situation; lack of comprehensive information; changed circumstances; non-return advisory), G. Note on the I. P. Needs of People F. A. (E. Opinion or Position, E.) Позиция на ВКБООН относно нуждите от международна закрила на хора, бягащи от А. (текуща ситуация; липса на изчерпателна информация; променени обстоятелства; съвети за невръщане), Насоки относно нуждите от международна закрила на хората, бягащи от А. (експертно мнение или позиция, английски) ВКБООН продължава да призовава всички държави да разрешат на цивилните, бягащи от А., достъп до своите територии, да гарантират правото им да търсят убежище и да гарантират спазването на принципа на забрана за връщане. ВКБООН е загрижен, че последните събития водят до увеличаване на нуждата от международна закрила за хората, бягащи от А.. Всички икове на граждани и бивши

обичайно пребиваващи в А., търсещи международна закрила, трябва да се обработват по справедливи и ефикасни процедури в съответствие с международното и регионалното законодателство за бежанците и други съответни правни стандарти. С оглед нестабилността на ситуацията в целия А., ВКБООН не счита за уместно да се отказва международна закрила на афганистанци и бивши обичайно пребиваващи в А. поради алтернатива за вътрешно разселване или преместване.

Предвид настоящата несигурност, включително незначително на върховенството на закона, страха и несигурността, свързани с авторитарното управление, и липсата на изчерпателна информация за ситуацията с правата на човека в А., както е посочено по-горе, според оценката на ВКБООН в момента не е възможно да се издадат изчерпателни насоки относно нуждите от международна закрила на хората, бягащи от А.. Докато ВКБООН счита, че в много случаи ще бъде възможно да се установи, въз основа на профила на жалбоподателя и наличните до момента доказателства за ситуацията в А., че жалбоподателят е бежанец съгласно условията на Конвенцията от 1951 г., обратното не е вярно, т.е. че кандидатът не е бежанец.

ВКБООН счита, че понастоящем не е възможно да се определи с необходимата степен на сигурност, че афганистанският кандидат за убежище не се нуждае от международна бежанска закрила. Поради тази причина ВКБООН призовава държавите да преустановят издаването на решения на отделни кандидати във всички случаи, когато не може да се определи, че въпросното лице е бежанец по смисъла на Конвенцията от 1951 г. Спирането трябва да остане в сила, докато ситуацията в А. се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за ситуацията със сигурността и правата на човека, за да направи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни кандидати.

Според т.14 от Позицията на ВКБООН относно последващите молби: ВКБООН призовава държавите, предоставящи убежище, да гарантират, че афганистанците, чието искане за международна закрила е било отхвърлено преди превземането на А. от талибаните, могат да подадат нова или последваща молба въз основа на това, че сегашната ситуация в А. представлява новонастъпило обстоятелство, което може да доведе до нужда от международна бежанска закрила или по друг начин.

ВКБООН също така призовава държавите, предоставящи убежище, да гарантират, че афганистанските кандидати, които са подали молбата си преди 15 август 2021 г., но които все още не са получили решение към този момент, могат да предоставят допълнителна информация в подкрепа на искането си в светлината на променените обстоятелства в А..

Когато вземането на решения по афганистанските молби е преустановено или в ситуации, когато афганистанските търсещи убежище подават нови или последващи молби въз основа на променените обстоятелства в А., трябва да им бъде осигурен подходящ достъп до подслон, подкрепа за основни нужди и достъп до основни здравеопазване, както и достъп до пазара на труда на същата основа като всички други търсещи убежище, докато не получат решение по молбата си.

В т.20 от Насоките се съдържа предупреждение за невръщане: Тъй като ситуацията в А. е нестабилна и може да остане несигурна за известно време, в съчетание с мащабна хуманитарна извънредна ситуация в страната, ВКБООН продължава да призовава държавите да преустановят принудителното връщане на граждани и бивши обичайно пребиваващи в А., включително тези, на които молбите им за убежище са отхвърлени. Забраната за принудително връщане служи като минимален стандарт и трябва да

остане в сила, докато ситуацията със сигурността, върховенството на закона и правата на човека в А. се подобрят значително, за да позволи безопасно и достойно завръщане на онези, за които е решено да не са в нужда от международна закрила

Изложеното в актуалните Насоки на ВКБООН относно ситуацията в страната на произход потвърждава тезата, че променените обстоятелства в А. *представляват новонастъпило обстоятелство, което може да доведе до нужда от международна бежанска закрила или по друг начин*. На плоскостта на съюзното право тази друга възможност е уредена в хипотезата на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ – наличието на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Подобно обсъждане не е направено в обжалваното решение, в което най-общо е посочено, че „изтъкнатите от кандидата мотиви за закрила не са свързани с вътрешно-политическата обстановка в А.“. Това е крайно недостатъчно за преценката дали спрямо кандидата са се появили нови факти и обстоятелства, пряко относими към възможността да получи международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#), вкл. по чл.15, б.“в“ от директивата.

Настоящият съдебен състав намира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказът от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани от ЕКЗПЧОС, вр. чл.9, ал.1 ЗУБ.

Този извод кореспондира пряко с въведеното изискване в чл. 4, § 3 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, съгласно което оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход **в момента на вземането на решение по молбата**, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение, нито са преклудирани при предходното производство. Личното положение на кандидата, вкл. произходът му от [населено място], следва да бъде обсъдено в контекста на актуалната информация за страната по произход.

Изложеното е основание за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за съобразяване с тълкуването на закона, дадено с настоящето решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Танха, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], А., срещу Решение № ВР-43 от 22.12.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което

на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-12660 от 10.12.2021 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за международна закрила при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.85, ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: